

РЕШЕНИЕ

№ 14451

гр. София, 28.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА В. КИРОВА

при участието на секретаря ГАБРИЕЛА КР. АНГЕЛОВА
като разгледа докладваното от ГЕРГАНА В. КИРОВА Гражданско дело № 20221110106801 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.7 от Конституцията на Република България,вр.чл.49 от ЗЗД от Е. Е. К.,ЕГН *****,с адрес (град), (адрес),против (съд),с адрес (град), (адрес),представяван от председателя Ал. Тр.,с искане за осъждане на ответника да заплати сумата от 10000 лева обезщетение за неимуществени вреди,ведно със законната лихва,считано от 22.11.2018 г.

Ищцата твърди,че е наследница по закон на своята майка К. К.,която починала на 19.02.2014 г.,но приживе притежавала дял в търговско дружество,което дружество е било собственик на множество недвижими имоти. Твърди се,че другият съсобственик била лелята на ищцата,която под влияние на други лица решила да не приема ищцата като съдружник. В исковата молба се сочи,че и към настоящия момент дружественият дял не е изплатен. Исковата претенция се основава на твърдения,че по всяко от исканията до съда,които ищцата подавала,винаги бил определян един и същ съдия докладчик и произнасянията не били в полза на ищцовата страна. Ищцата твърди,че е допуснато нарушение на правилата за случайно разпределение на делата,с оглед което са й причинени вреди – загубила доверие в правосъдието,изпитвала тревожност. Моли съда да уважи исковата претенция.

В срока за подаване на писмен отговор е постъпил такъв със становище,че исковата молба не е редовна като се излагат съображения,че всяко от търговските дела се развива самостоятелно и не съществува връзка между тях. Твърди се,че по посочените дела няма постановен краен съдебен акт. Соци се,че към 2014 г. разпределението на делата е реализирано чрез система (система) и ответникът няма достъп до тази система,оспорва се твърдението,че делата са разгледани от предубеден съдебен състав,оспорено е твърдението,че ищцата е лишена от справедлив съдебен процес,формулирано

е възражение за прекомерност на исковата претенция. Ответната страна моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното :

Представени са извлечения от портал за достъп до съдебни дела по частни граждански дела № ****/2014 г. до ****/2014 г. по описа на СГС.

С писмо изх. № (номер)/07.01.2021 г. е уведомен адв. В. относно това, че в предходен отговор от 16.12.2019 г. са описани констатациите от проверката относно случайното разпределение на делата.

От доклад от началника на отдел „(отдел)“ при СГС към 2014 г. делата са разпределяни със система (система) като системните администратори не са имали достъп и не е известно да са съхранявани архиви от въпросните разпределения.

Видно от определение от 09.06.2014 г., постановено по търг. дело № ****/2014 г. по описа на СГС е оставено без уважение искането на Е. Е. К. за спиране на регистърно производство по вписване на промени в обстоятелства по партидата на „фирма“ ООД. Представен е протокол за избор на докладчик по дежурство относно молба по чл. 536 от ГПК.

Приети са и доказателства относно избор на докладчици по търг. дела № **** до **** като за докладчик по търг. дело № ****/2014 г. е избрана съдия Н. Ал..

Според протокол за избор на докладчици по търг. дела № **** до ****/2014 г. за докладчик по търг. дело № ****/2014 г. е избрана съдия Н. Ал..

С решение, постановено по търг. дело № ****/2014 г. по описа на СГС е отхвърлен искът на Е. Е. К. с правно основание чл. 129, ал. 1, вр. чл. 127, вр. чл. 125, ал. 3 от ТЗ. Видно от решение № ***/21.10.2021 г., постановено по търг. дело № ***/2021 г. е отменено решение от 14.01.2021 г., постановено по търг. дело № ****/2014 г. в частта, в която е отхвърлен искът и на основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ е осъден „фирма“ ЕООД да заплати сума от 137281,37 евро, представляваща равностойност на притежавани от наследодателя дружествени дялове и е потвърдено решението в останалата част.

Видно от разпореждане № *****/09.11.2021 г., постановено по търг. дело № ****/2014 г. по описа на СГС съдия Н. Ал. се отстранява от разглеждане на делото.

С писмо от СГС адв. В. е уведомен, че към 2014 г. по делата не са прилагани индивидуални протоколи за разпределение, а общ протокол за извършени разпределения през деня.

В становище по жалба сигнал от 03.12.2019 г. и допълнение от 12.12.2019 г. Инспекторатът към ВСС изразява становище, че не се налага проверка по смисъла на чл. 56, ал. 1, чл. 57, ал. 2 и чл. 58 от ЗСВ. Със становище на главния инспектор от 20.02.2020 г. е възприето, че липсват основания за реализиране на проверка.

Установява се, че търг. дело № ****/2014 г. по описа на СГС е

образувано по иск,предявен от Е. Е. К. против „фирма“ЕООД и „фирма“ООД с искане за обявяване за незаконосъобразно на вписването на договор за залог на търговско предприятие от 24.06.2014 г. С разпореждане от 01.10.2015 г.,постановено по делото е върната исковата молба. Върху разпореждането е налице отбелязване,че е влязло в сила на 22.10.2015 г.

От приложеното копие на търг.дело № ****/2014 г. по описа на СГС се установява,че е образувано по искова претенция,предявена от Е. Е. К. с искане за отмяна на решение на общото събрание на „фирма“ООД от 25.04.2014 г.,с определение от 28.01.2015 г. е оставено без уважение искането за обезпечение на предявения иск чрез налагане на възбрана,както и е върната исковата молба в частта по исковете с правно основание чл.71 от ТЗ и чл.29 от ЗТР. С разпореждане от 13.03.2015 г. е върната частната жалба,подадена срещу разпореждането за връщане на искова молба по чл.129,ал.3 от ГПК. С определение от 23.11.2017 г. е насрочено делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 08.02.2018 г. Видно от определение от 18.05.2018 г.,постановено по делото,е отменено определението,с което е даден ход на устните състезания,както и е прекратено производството по делото. Върху определението е налице отбелязване,че е влязло в сила на 22.11.2018 г.

Установява се,че търг.дело № ****/2014 г. е образувано по искова молба от 30.07.2014 г. с искане за прогласяване нищожност на договор за заем от 24.06.2014 г. и на договор за залог на търговско предприятие от 24.06.2014 г.,с разпореждане от 01.10.2015 г. исковата молба е върната на основание чл.129,ал.3 от ГПК,на 23.11.2015 г. е предоставена последна възможност на ищеца за привеждане на исковата молба в съответствие с изискванията на закона,с разпореждане на съда от 11.01.2016 г. исковата молба отново е върната на основание чл.129,ал.3 от ГПК,на 26.09.2016 г. исковата молба е оставена без движение с дадени указания,с разпореждане от 02.03.2021 г. съдията докладчик отказва да се отведе от разглеждане на делото,с определение от 04.11.2021 г. е насрочено делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 15.12.2021 г.,на 09.11.2021 г. съдията докладчик се отвежда от разглеждане на делото,на 11.11.2021 г. е определен нов съдия докладчик,проведени са открити съдебни заседания и с решение от 16.05.2022 г. е прогласена нищожност на договор за заем и на договор за особен залог.

В хода на производството са събрани гласни доказателства – от разпита на свидетеля Мл.,който е съпруг на ищцата се установява,че знае за заведени дела от съпругата му по повод притежаван от покойната ѝ майка дружествен дял в „фирма“ЕООД като от седем дела шест били разпределени на един и същ съдия като съпругата му имала усещането,че по тези дела има доста забавяния и откази,като тези дела са приключили миналата или по-миналата година. Според показанията на свидетеля Мл. съпругата му се променила – изолирала се от останалия свят,чувствала се зле,поради което взели решение да заживеят в селската си къща.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

Съгласно чл.7 от Конституцията на Република България държавата отговаря за вреди,възникнали вследствие на виновно поведение на нейни органи или длъжностни лица. Съдебната практика възприема,че извън предвидените съгласно ЗОДОВ хипотези,при които отговорността на

държавата се реализира по специалния закон,лицето,което твърди,че са му причинени увреждания може да предяви иск,който подлежи на разглеждане по реда на чл.49 от ЗЗД. В този смисъл съгласно решение № 110/14.06.2013 г.,постановено по гражд.дело № 93/2012 г. по описа на ВКС е възприето,че ако отговорността не може да бъде реализирана по реда на ЗОДОВ,то приложим е редът по чл.49 от ЗЗД,вр.чл.7 от Конституцията на Република България. В конкретния случай ищцата Кр. чрез процесуалния ѝ представител,изрично сочи,че ищцата претендира обезвреда именно чрез иск по чл.49 от ЗЗД,вр.чл.7 от Конституцията – в тази насока е и подадената молба от 10.02.2023 г. В конкретния случай исковата претенция е основана на фактически твърдения,че към 2014 г.,когато са образувани делата пред (съд) като първоинстанционен съд,в нарушение на случайното разпределение,делата са се оказали разпределени на един и същи съдия – докладчик. Разпоредбата на чл.9 от Закона за съдебната власт предвижда,че съдията докладчик по всяко дело се определя чрез разпределение при прилагане принципа на случайния избор като разпределението се реализира в рамките на съответното отделение – чл.9,ал.2 от ЗСВ. Това означава,че при съобразяване предмета на всяко от делата,делата биха подлежали на разпределение между съдиите,работещи в съответното отделение. С оглед обстоятелството,че ищцата Кр. е предявила искове,които подлежат на разглеждане от търговското отделение на (съд),в разпределението на делата биха могли да участват само съдиите,които към 2014 г. са разпределени в търговското отделение на съда. Софийският районен съд счита за недоказани твърденията на ищцата Кр.,че е нарушено случайното разпределение на делата,защото делата винаги се явяват разпределени на един и същи съдия. В тази насока съдът намира,че следва да бъде отчетено,че едно от делата е разпределяно само измежду дежурните съдии,докато другите дела са разпределяни при отчитане общия принцип на разпределение на делата между съдиите в отделението. Съдът намира,че следва да бъде взето предвид,че за всяко от разпределените дела е приложен протокол за разпределение,отразяващ разпределение на повече от едно дело,разпределението е реализирано от заместник председател на (съд) и всеки от протоколите отразява разпределяне на дела на повече от един съдия. Макар от представените писмени доказателства да се установява,че архиви за извършените към 2014 г. разпределения на дела не се съхраняват в отдел „(отдел)“ към СГС,съдът приема,че обстоятелството дали делата са разпределени на един съдия не означава,че е допуснато нарушение на случайното разпределение,тъй като вече беше посочено,че при съобразяване вида и характера на производствата,същите са подлежали на разглеждане в едно и също отделение на съда,което обстоятелство рефлектира върху вероятността повече от едно дело да бъде разпределено на един и същ съдия докладчик. С оглед обстоятелството,че последното образувано по време дело е с номер ***/2014 г. и същото вече е било разпределено,доводите на ищцата Кр. относно това,че не са образувани търговски дела с номера № ***/2014 г. до ***/2014 г.,а тези дела са граждански не се явява относим към предявената от ищцата искова претенция за неимуществени вреди. Софийският районен съд,за да приеме,че исковата претенция за обезщетяване на неимуществени вреди подлежи на отхвърляне,взе предвид,че фактът,че повече от едно дело са разгледани от конкретен съдия не може да

представлява основание да се счита, че за страна в производството са възникнали вреди. Следва да се отбележи, че безпристрастността и обективността на магистрата се предполагат и за да бъде възприето наличието на нарушаване принципа на чл.6 от КЗПЧОС трябва да бъдат установени конкретни факти, които да дават основание да се счита, че магистратът е предубеден или пристрастен – в този смисъл практиката на ЕСПЧ по дело *Piersack v Belgium* от 1982 г. С оглед това, че в хода на производството не са ангажирани доказателства, които да опровергават презумпцията за лична безпристрастност и незаинтересованост на магистрата от изхода на производството по всяко от конкретните дела, съдът намира, че исквата претенция, предявена от ищцата Е. Кр. подлежи на отхвърляне. Следва да се отбележи, че несъгласието на страна с постановените от съда актове, респективно постановяването на съдебни актове, с които се отхвърлят искания на някоя от страните в производството, не може да бъде възприемано като основание да се счита, че магистратът е предубеден относно изхода от делото. Когато страна в производство пред първоинстанционен съд не е съгласна с постановления от страна на съда съдебен акт, тази страна разполага с правото да обжалва съдебния акт. Доколкото в настоящия случай, по някои от делата се е достигнало до влизане в сила на постановен съдебен акт, поставящ край на производството – изцяло или в негова част, за които актове няма данни да са били обжалвани и върху които има удостоверяване за влизането им в сила – през 2015 г. и през 2018 г., както и като отчете, че по други съдебни актове има произнасяне от страна на въззивната или касационна инстанция, Софийският районен съд счита, че предявената от ищцата Кр. искова претенция за присъждане на обезщетение за вреди поради нарушение на случайното разпределение на делата, подлежи на отхвърляне като неоснователен.

Водим от гореизложеното, **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.49 от ЗЗД, вр.чл.7 от Конституцията на Република България, предявен от Е. Е. К., ЕГН *****, с адрес (град), (адрес), против (съд), с адрес (град), (адрес), представляван от председателя Ал. Тр., за осъждане на ответника да заплати сумата от 10000 лева (десет хиляди лева) обезщетение за неимуществени вреди.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред (съд) в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____